

Uredništvo
in upravnništvo:
Kolodvorske
ulice št. 15.
Z urednikom se
more govoriti
vsaki dan od 11.
do 12. ure.
Rokopisi se ne
vračajo.
Inserati:
Šeststopenjska peti-
vrsta 4 kr., pri
vekratnem po-
navljanju daje se
popust.

Ljubljanski List

večerna priloga deželnemu uradnemu časniku.

Izhaja vsaki dan razen nedelj in praznikov ob 5. uri zvečer.

Velja
za Ljubljano
v upravnishtvu:
za celo leto 6 gld.,
za pol leta 3 gld.,
za četrt leta 1 gld.
50 kr., na mesec
50 kr., pošiljatev
na dom velja me-
sečno 9 kr. več.
Po pošti velja
za celo leto 10 gld.,
za pol leta 6 gld.,
za četrt leta 2 gld.
50 kr. in za jedem
mesec 85 kr.

Štev. 10.

V Ljubljani v ponedeljek 10. marcija 1884.

Tečaj I.

V Ljubljani 9. marcija.

„Državni proračun je politika, izražena v številkah“, s tem reko opravičevajo časnikarska glasila naše opozicije levičarske poslance, kateri v budgetni debati razpravljajo raje vse drugo nego suhoparne vrste števil. Pri tej debati padale so od nekdanj najpikrejše besede, čuli so se najostrejši govori proti sovražnemu ministerstvu. Ako se tedaj budgetna debata, ki se je pričela v državnem zboru minulo soboto, dosedaj ne odlikuje baš z mojsterskimi govori, ako je zbornica sama na pol prazna, ako celo na galerijah pogrešamo radovalne trume poslušalcev — izvira to odtod, ker so levičarji uže v jezikovni debati in pri razpravi o izjemnih naredbah vse povedali, kar je obteževalo njih srce. Njih občinstvo se je razvadilo s poštopano hrano — naravno tedaj, da veliki štajerski filozof in državnik Carneri modruje pred praznimi klopki in da se Schaupt-ova zgovornost razlega po prazni dvorani.

In vendar je letošnji proračun s svojim deficitom 40·8 milijonov tako pomenljiva in, naravnost rečemo, nevesela prikazen, da se ji ne moremo izogniti, kakor nekateri poslanci, ako hočemo storiti svojo časnikarsko dolžnost. Zlasti če ga primerjamo prvemu budgetu Taaffove vlade iz leta 1880, ki nam kaže primanjkljaja le 25.173.262 gld., vidi se potreba, da nekoliko pojasnujemo mrtve številke, tem bolj, ker se je prvi govornik naše leve z jako neutemeljenim ponosom skliceval na to, da je za državni proračun l. 1880 odgovorna bila še njegova stranka. Kajti primanjkljaj l. 1880 bil je prouzročen skoraj izključljivo po navadnih upravnih troških, na letošnji deficit pa so uplivali zlasti velike železnične zgradbe; arlberska železnica in gališka transversalna itd. s 34·2 milij., in če odbijemo vse izredne instalacije s 35·4 milij., našli bomo, da se je prvi upravni deficit skrčil na 5·4 milijonov ter proračun v tem oziru od lanskega leta sem zboljšal za 4·1 milij., tedaj skoro za polovico.

Listek.

Punin in Baburin.

(Spisal Ivan Turgénev, poslovenil K. Štrekelj.)

(Dalje.)

II.

(1837.)

Preteklo je sedem let. Živeli smo kakor poprej v Moskvi — ali jaz sem bil uže študent v drugem tečaju — in oblast babice, ki je poslednja leta jako opešala, ni več razsajala nad menoj. Med vsemi tovariši sprijaznil sem se najbolj z nekim Tarhovom, veselim in dobrosrčnim mladeničem. Najine navade, najin okus bil je isti. Tarhov je jako ljubil poezijo in zlagal je celo sam pesni; pa tudi v meni ni zamrlo seme, katero je bil vsejal Punin. Kakor je med mladimi prijatelji navada, ni bilo med nama nič tajnega. No pred nekaj dnevi zapazil sem na Tarhovu

Ali naša naloga ni, z fiktivnimi številkami begati ljudstva, prikrivati rojakom skelečnih ran na državnem truplu — in očitno je, da je kroničen deficit v državnem proračunu pogubna bolezen, ki nas mora uničiti, ako se je ne iznebimo o pravem času. Da so jo o svojem času odpravili liberalni ministri, to je iluzija, katera gotovo dandanes ne moti nobenega politika izobraženega. Istina je, da je l. 1868 minister Brestl z 16procentnim kuponskim davkom na jako radikalni način znižal obresti državnega dolga, istina je, da se je pod njegovim ministerstvom prodalo skoraj vse, kar je bilo državnih posestev in da je takrat razgrajal oni gospodarstveni pust, katerega so kratkovidneži krstili „Äera des wirtschaftlichen Aufschwungs“ — ali njenim orgijam sledila je pepelnična sreda glasovitega „Krach“-a, v proračunih l. 1874 do 1879 ne najdeš nobene večje svote za produktivne namene, in vendar nam kaže zadnji finančni zakon, katerega so podpisali liberalni ministri — državnega pomanjkljaja nič menj nego, 78.598.506 gld. Sigurno tedaj levičarska opozicija nima niti najmanjšega uzroka, sklicevati se na svoje velečine ter vladi in desnici očitati neprevidno ali potratno ravnanje z državnim zakladom.

Ali s tem tolažilom ni odpravljena bolezen, ni rešeno vprašanje, kako se iznebiti pogubnega deficita. Naj huje je to, da se največjih postavkov, obrestij državnega dolga namreč in vojaških troškov ne more dotakniti niti naj bolj varčni avstrijski finančni minister. Obresti naših državnih dolgov obremenijo našo državno polovico s silno svoto nad 120 milijonov, in to se ne da spremeniti, ker je v sedanjih razmerah po vsem nemogoče, misliti na tako konverzijo, da bi se dolgovi spremenili v dolgove z bolj nizkimi obrestmi. Skupna vojska stane na leto našo državno polovico okolo 70 milijonov, neoziraje se na deželno brambo; ali ogromna ta svota je le žalostna posledica evropskih konstelacij, in ako nečemo, da bode staroslavno Habsburško cesarstvo onemoglo nasproti svojim lakomim sosedom, moramo žrtvovati tudi svoje doneske temu

neko vzbujenost in nemirnost... po cele ure se je izgubljal, sam nisem vedel, kam, kar se prej ni nikdar zgodilo! Uže sem sklenil, v imenu najinega prijateljstva tirjati od njega popolne izpovedi... ali prehitel me je sam.

Nekega dne sedim ž njim v njegovi sobi...

— Peter — spregovori nenadoma, ves zarudel ter mi gleda naravnost v obraz — jaz te moram seznaniti s svojo Muzo.

— S tvojo muzo! Kako čudno se izražaš! Prav kakor klasik! (Romantika je tedaj, leta 1837., najlepše cvela). Ali nisem uže davno znan s tvojo muzo! Si-li napisal morda kako novo pesen, ka-li?

— Ti me ne razumeš, odgovori Tarhov, še vedno smehljaje se in zarudél. — Jaz te hočem seznaniti s živo Muzo.

— A! tako! ali zakaj, je ona — tvoja? — Ker... ali stoj, zdi se mi, da gre sama sem.

Zasliši se lahek šum hitrih korakov, duri se odpro in na pragu prikaže se deklica osemnajstih let v pisani katunovi obleki, s črnim

neproductivnemu faktorju. Zlasti če pomislimo da je med evropskimi velesilami avstrijski vojni budget najskromnejši in da nobena država nima cenejšega vojaka nego naša. Gledé uprave pa, to priznavajo vsi razsodni opazovalci v parlamentu in zunaj državnega zbora, se ne da veliko prihraniti. „Ako primerjamo posamezne upravne stroške,“ pravi Schöffle, pod Hohenwartom trgovski minister in sedaj najodličnejši nemški narodni ekonom, „potem se nam avstrijska uprava ne bode zdela predraga. Sem in tjá zadostovalo bo par konj, kjer so sedaj štiri napreženi pred državnim vozom, ali več prihraniti pri avstrijski upravi nego k večjem 5 — 6 milijonov, je sploh nemogoče.“ In prepričani smo, da tudi štedilna komisija, ki bode kmalu objavila svoje nasvete, ne bo mogla ovreči Schöfflejevega skepticizma.

Ako hočemo tedaj enkrat se iznebiti deficita, kateri kakor môra tlačiti gospodarski razvoj naše države, potem bo neobhodno potrebno, da se povikšajo državni dohodki. Štedljivost ne sme segati tako daleč, da bi prenehali produktivni troški za železnične gradbe itd., kajti brez dobrih občil preneha tudi socialni krvni obtok in ž njim družbeni organizem. Ali po vsem napačna bi bila finančna politika, ki bi nameravala, povikšati sedanje davke, kateri se sploh ne dajo več pomnožiti v naših razmerah. Treba bode, resno misliti na pravično reformo naše davčne sisteme, na to, da se bremena razdelé bolj enakomerno, da se davčni tovor od preobloženega mallega davkoplačevalca odvali kolikor mogoče na premakljivi veliki kapital, tedaj z eno besedo, da se uredi razdelitev davščin na primerni in pravični podlagi.

To bi bila pač najlepša naloga našemu državnemu zboru, s tem bi sigurno mnogo bolj ugajal željam svojih volilcev nego z najlepšimi govori v budgetni debati.

suknenim plaščem na plečih in s črnim klobukom na plavih, nekoliko zmršenih laséh. Ko zagleda mene, se ustraši, zarudi sramežljivo ter se obrne... ali Tarhov ji skoči naproti.

— Prosim, prosim, Muza Pavlovna, vstopite; to je moj prisrčni prijatelj, prekrasen človek, dober — predober. Ni se vam bati ničesar. Peter — obrne se k meni — predstavljam ti svojo Muzo — Muzo Pavlovno Vinogradovo, svojo dobro znanko.

— Jaz se priklonim.

— Kako to... Muzo? začnem jaz... Tarhov se posmeje. — Ali ne veš, da se najde v koledarji tudi tako ime? Tudi jaz, bratec, tega nisem vedel dokler se nisem seznanil s to milo gospico. Muza! To ime je prekrasno! In kako se ji prilega.

Zopet se priklonim dobri znanki svojega prijatelja. Ona zapusti duri, stopi nekoliko korakov naprej in zopet postane. Bila je jako divna, ali Tarhovljemu mnenju vendar nisem mogel pritrđiti; mrmral sem celo pri sebi: „No, kaka muza pa je to?“

Iz državnega zbornice.

V poslanski zbornici se je v soboto začela budgetna debata. Poslanec Čarneri (levičar) je govoril nekako takole, da v 4¹/₂ letih je prišla desnica s svojim gospodarstvom takó daleč, da se je deficit povečal na 40 milijonov, med tem ko ga je bilo l. 1880 le dobrih 25 milijonov. Treba bode torej delati zopet dolgove in to pač niso vesele razmere. Zdi se mu, da se bo finančni del prestolnega govora ravno tako uresničil, kakor ono tolikanj hvalisano sporazumljenje med narodi. In Bog zna, kedaj bomo nehal delati dolgove! Predlagane reforme o davkih so tako strahovite, da še celó prijatelji vlade majejo z glavami in se branijo, ji pritrđiti. Davki se dovoljujejo samo zato, da se vzdrži državna ladija nad vodo — konečno jih bo toliko, da se bo barka pogreznila... Železnice, ki nič dobička ne nesó, pritiskanje nemštva in pa pogubni federalizem — to so tri znamenja, s katerimi deluje sedanja vlada. Duh države je nemšk in zamore le nemšk biti. Avstrija ne more vsega prestati, a Nemci bodo tudi to prestali! Kmaló bode Čeh našel povsodi kruha, povsodi čeških šol, in avstrijski vojak bode kmalu odgovarjal: „Nix dajtsch!“ Federalizem zmiraj bolj razjeda državo in sega s svojo senco úže na Ogersko. Za to federalistično streho tiči absolutizem in *optima forma*; hočejo se spodkopati temelji ustave naše. V neki severni državi, kjer so ministri res odgovorni, dovedlo bi tako početje ministre na zatožno klop. Valovi že pluskajo Taaffeju čez glavo — in on ne zapazi tega! Ko bi predsednik ministerstva one ogromne svote, ki mu jih požró vladni časniki, bil porabil za boljšo plačo naših policajev, ne bilo bi morebiti treba izjemnih naredb zoper anarhiste na Dunaji. Kolikor bolj je pa resen boj, toliko bolj resno smatrajo levičarji nalogo svojo: visoko čuvati ustavo, ki je ščit idealnih zakladov; kdor se pa zanje poganja, dela tudi za nemštvo, kajti oboje je jednako! Vlada ne more potlačiti idealnega in naprednjakega mišljenja; a v tem boju ga obide strah, bode li Avstrija zamogla prenašati nasledke njegove... Stranka njegova pa misli vedno, gledé na te žalostne razmere: naša je prihodnost! (Ploskanje in pohvala.)

Poslanec Adamek pravi, da se vjema s predgovornikom gledé tužnega pogleda v bedo finančno, a to je zakrivilo gospodarstvo zadnjih desetletij, gospodarstvo leveice! Pohvaliti mora budgetni odsek in vlado, da nam niso s sijajnimi frazami skušali prikriřvati resnice, da povedó stvar odkrito in resno, kakor je v istini. Pravo spoznanje je pa úže prvi korak k zboljšanju. Najbolj nas zavira pri boji za ravnotežje velik državni dolg in pa troški za vojaštvo. Ravno v tej stroki ni opozicija nič štedila in ona je položila temelj k vednemu naraščanju vojskinega budgeta.

Govornik dokazuje, kako se boljšajo gospodarske razmere, kako so železniške zgradbe

in reguliranje rek požrle same 35 milijonov — in zato je videti deficit tako ogromen. Nikdo pa ne bode tajil važnosti teh zgradb in noben pameten človek ne bo zaradi njih vlade napadal. Žalibog, da se še ni povrnil zaželjeni mir med narode, a temu je opozicija sama vzrok, ki trdovratno odbija vsak poskus k sporazumljenji. Nemški časniki hujskajo in preobračajo resnico, sejejo sovraštvo in boj med prebivalstvo ter trosijo prepír med bratsko sporazumljenje. Treba je pravice in resnice in valovi narodnostnega vprašanja bodo se polegli, lepi program sprijaznenja narodov bode se uresničil!

Posl. dr. Schaup govori najprej o finančnem stanju in pripozna, da se kažejo ugodne razmere na denarnem polju. Potem pride na narodnostno vprašanje in ga tolmači, se vé da po svoje. Vlada, pravi, je vedno trdila, kolike zasluge ima vsled vstopa Čehov v državni zbor — a to je dosegla samo s prelomljenjem pravice. Miru sploh ni nikjer najti v Avstriji in danes se govori úže tu z ministerske klopi o proklamaciji češkega državnega prava! O socialističnih razmerah omenja govornik le toliko, da ljudstvo ni zadovoljno z izjemnim stanjem. O sedanji vladi se bode enkrat reklo s prorokom Danijelom: Preštel, pretehtal in bili so prelahki!

Posl. Hevera povdarja, da znaša pravi deficit le 5 milijonov, tedaj 43% menj nego vlni. Zagotavlja, da bode samo to govoril, kar se čuje med priprostim ljudstvom gledé letnega primanjkljaja. Narod meni, da nobena vlada ne bode mogla direktnih davkov povečati; baš nasprotno, treba bode zemljiški davek znižati, ker sega inozemska konkurenca úže tako daleč. Nedirektni davek, posebno od tabaka in žganih pijač, bi se pa lehka povečal. Pri soli se zopet tega ne sme narediti; ljudstvo želi naopak še dokaj znižanja pri tem monopolu. Ravno tako pri sladkorji ni mogoče večjih davkov naložiti; tej industriji bi sploh morala vlada krepko pomagati. Ljudstvo nadalje želi štedljivosti v državni upravi — in to je druga pot k odpravi deficita. Lahko bi se n. pr. opustile finančne okrajne direkcije, prihraniti bi se dalo mnogo pri kaznilnicah, pri cestah itd. Vlada naj pozorno obrača oko na te stvari in gotova ji bode potem občna hvaležnost vseh narodov. (Burna pohvala na desni.)

Potem se seja sklene. Prihodnje zborovanje je v ponedeljek 10. t. m.

Politični pregled.

Avstrijsko-ogerska država.

V seji z 7. marcija bil je v poslanski zbornici sprejet odsek predlog zaradi gališkega petroleja. Potem se je prvič čital predlog Lienbacherjev o posilni prodaji zemljišč. Po tem načrtu bi se *fundus instructus* ne smel posebej prodajati, temuč z zemljiščem skupaj; za prodajo naj bi bila odločena samo dva odloka in ne trije, kakor do sedaj, in mi ne poda svoje, ker ni zapazila moje namere, ampak sede na stolico, katero ji je ponudil Tarhov, ne snemši si niti slamnika niti plašča. Očividno ji je bilo neprijetno pri srci; moja navzočnost jo je motila. Dihala je neravno in globoko, kakor bi nabirala v sebi zrak.

— Prišla sem k vam le na trenotje, Vladimír Nikolajevič, povzame ona. Glas njen bil je jaho tih, ali poln; zdel se mi je tem rudečim, skoraj otročjim ustnam nekako tuj. — Naša gospa ni me nikakor hotela odpustiti na več, nego pol ure. Ker vas úže tri dni nisem videla... menila sem...

Tu prestane in nagne glavo. Njena temna očesca, obsenčena od gostih, nizkih obrvi, begala so vedno tje pa sem. Tako brenče o gorcem poletji mej bilkami posušenih trav temni, čvrsti, blesteči žužki.

— Kako ste ljubezniva, Muza Muzička moja! vsklikne Tarhov. Ali posedite, posedite še nekoliko... Takoj pristavim samovar.

— Ah, pustite, Vladimír Nikolajevič! ni mogoče, takoj moram oditi.

pri zadnji prodaji bi se zemljišče ne smelo ceneje prepustiti kupcu nego za polovico cene. Če ga nihče ne vzame, ostane upniku za polovico vrednosti. Lienbacher je v temeljeval svoj predlog in posebno povdarjal, da je vsekako velika krivica, ako se sedaj zemljišče, ki je n. pr. vredno 10 000 gold., sme prodati pri tretji dražbi za 1 gold., če nihče več ne obljudi. Zoper take slučaje je treba kmeta varovati; s tem se vstreže občini in državi. Če postane kmet navaden dninar, potem bodo prišli slabi časi. — Zbornica je sklenila konečno, da se predlog izroči justičnemu odseku.

V soboto se je začela budgetna debata v poslanski zbornici. Važnejše dogodke poročamo na drugem mestu.

Tuje dežele.

Med prusko vlado in rimsko kurijo se vrše sedaj dogovarjanja o nadškofijskih sedežih v Kölnu in Poznanji. Papež je hotel — kakor poroča „Germania“ — z imenovanjem kardinala Ledochovskega tajnikom prošelj pruski vladi pokazati, da bo radovoljno uredil poznansko personalno vprašanje, če vlada postopa gledé vprašanja o odgoji v sporazumljivem zmislu. Tajnik prošelj stanuje v Rimu, in ako Pruska uredi vprašanje o odgoji prijazno sv. Očetu, bode Ledochovskega imenoval škofom palestrinskim, tako da postane sedež poznanski prazen. Mnogo se govori, da bi potem kardinal knez Hohenlohe bil Ledochovskemu naslednik v poznanski škofiji.

V nemškem državnem zboru je bila 7. t. m. zanimiva debata o ranjkem Laskerju. Predsednik ga je omenjal med drugimi umrlimi poslanci. Na to vstane Rickert in se zahvali zbornici Zjedinjenih držav Severne Amerike za njeno sočutje o smrti nemškega parlamentarca. Predsednik odgovarja, da Rickert ni govoril v zmislu poslovnega reda, in pl. Hammerstein izjavi, da je Rickert s svojimi besedami zlorabil govorniško tribuno nemškega državnega zbornice. Na te besede je nastal velik vrišč; Hänel povdarja nadalje, da bi se bilo vendar spodobilo, tako izvrstnemu možu, kot je bil Lasker, spregovoriti kako častilno besedo — vsaj tako je navada drugod! Te navade pogreša v nemškem zboru, to je pomanjkanje poslovnega reda. Drugi poslanci mu zopet ugovarjajo in konečno Rickert še Bismarcka napada, ki je vrnil ameriški zbornici njeno sočutno adreso povodom nagle smrti Laskerjeve. Minister Bötticher replicira, da nema zbor kritikovati postopanja kancelarjevega, na kar Rickert izjavi, da ima zbornica pravico, vsak uraden čin kancelarjev pretresati in kritikovati.

Na francoskem je senat sprejel kupčijsko konvencijo z Avstrijo. Buffet je zahteval, da se član 4. še enkrat v pretres vzame, a njegov predlog je padel z 89 glasovi proti 172. Ministerski predsednik je konečno izjavil up, da se sklene kmalu z Avstrijo kupčijska pogodba.

— Odahnite si vsaj nekoliko! Usopli ste se... utrudili ste se!

— Jaz nisem trudna... Jaz... ne zavoljo tega... samo da... dajte mi drugo knjižico; to sem prebrala. — Tu vzame iz žepa oguljen, siv zvezek moskovskih romanov.

— Prosim, prosim, a kaj? ali vam je dopala? — Proslavljen je, reče Tarhov, obrnivši se k meni.

— Da. Ali „Jurij Miloslavskij“ zdi se mi mnogo lepši. Naša gospa je jako stroga, kar se tiče berila. Ona pravi, da to človeka moti. Potem pa, po njeni misli...

— No, ali tudi „Jurija Miloslavskega“ presežejo vendar Puškinovi „Cigani“, kaj ne, Muza Pavlovna? prestriže ji Tarhov besedo in se smeje.

— O kaj pak! Ti „Cigani“... potegne ona in pomolči... Ah da, še nekaj, Vladimír Nikolajevič; jutri ne hodite — saj veste kam?

— Zakaj ne?

— Ne gre.

— Ali zakaj ne?

Novice iz Londona poročajo, da se angleška vojna ne povrne iz Suakima koj domov, ko bode tam dokončala svojo nalogo, temveč podala se bode v Zgornji Egipt, kjer potrebujejo močnejših posadk. Novejše vesti tudi javljajo, da Mahdi pridiguje sveto vojsko in da ne misli na mir in podvrženje.

Med Londonom in Parizom so se baje menjavale zadnji čas pogoste depeše gledé kupčije s sužnji v Sudanu. Angleška vlada je stvar povoljno razložila francoski in se menda izjavila, da prevzame le do gotove meje odgovornost za Gordonove proklamacije.

Pariški večerni listi od 8. marcija javljajo, da je general Négrier prvo barago na reki pred Bac-Ninh sicer razdjal, a druge se ne upa, in zato je dvomljivo, če bodo ladije s kanoni zamogle sodelovati pri napadu na Bac-Ninh. Vsled premočenih tal topničarstvo težko prodira naprej.

Dopisi.

Z dolenskega, 9. marcija. [Izv. dop.] (Kmetijska razstava v Krškem.) Kmetijstvu se mora na vsak način večja pozornost skazovati. Za pospeh kmetijstva so jako važne kmetijske družbe. Ako te marljivo delujejo, gotovo bode njih delovanje kolikor toliko vspeha imelo. Glavni odbor pa bi morale kmetijske podružnice krepko podpirati. V tej zadevi se menda pri nas še vse premalo stori. Zato pa prijatelje kmetijskega napredka jako veseli, ako čujejo o pričetem delovanju kake kmetijske podružnice, katera že dolgo ni dala od sebe nikakršnega životnega znamenja. To velja namreč o kmetijski podružnici v Krškem, ki je imela 6. t. m. svoj občni zbor, h kateremu je bilo došlo 15 odličnih družabnikov: graščakov, oskrbnikov, posestnikov, duhovnikov in učiteljev, ki so zborovali pod predsedništvom prvosednika kmetijske podružnice, častnega korarja Poljaka. Na dnevnem redu je bilo posvetovanje, kako bi se osnovala letošnja jesen v Krškem kmetijska razstava v zvezi z obdarovanjem goved in konj. Poročevalec o tem velevažnem predmetu je bil kmetijski strokovnjak, g. Ogulin iz Novega Mesta, ki je bil že pred leti priredil kmetijsko razstavo v svojem kraju. Ta gospod je, spodbujen po dobrem vspehu prvega podjetja, osnoval obširen načrt, sestavljen po obstoječih dotičnih postavah in ukazih, po katerem naj bi se osnovala v Krškem kmetijska razstava. Njegovim temeljitim predlogom je skupščina v vseh bistvenih točkah pritrdila, in na njegov predlog se je volil odsek domačih družabnikov, kateri bodo potrebno za razstavo preskrbeli. V tem odboru so gospodje: Poljak kot predsednik, Knava kot namestnik, grof Auersperg in Gregorič kot odbornika, dr. Mencinger kot blagajnik in Lapajne kot tajnik. Gospod Ogulin sam pa se je naprosil, da vodi še dalje vse pogloblitve zadeve, zlasti da izprosi

Deklica zmigne z ramama in plane sedajci kvišku, kakor bi jo bil kedo sè stola sunil.

— Kam pa uže greste, Muza, Muzička moja, spregovori proseče Tarhov. Posedite še nekoliko.

— Ne, ne — ne morem! — Ona stopi hitro k vratom, prime za kljuko . . .

— Vsaj drugo knjižico vzemite!

— Drugokrat. — Tarhov skoči za njo, ali uže je ušla iz sobe in skoraj bi mu bila z vrati razbila nos. — Čudno dekle! prava gaščerica! zamrma Tarhov nekoliko jezen in se zamisli.

Jaz ostanem še pri njem. Moral sem izvedeti, kaj vse to pomenja. Tarhov mi tudi ni skrival ničesar. Povedal mi je, da je ta deklica meščanske rodovine — šivilja; pred tremi tedni videl jo je prvič v neki prodajnici modnega blaga, kamor je šel naročit klobuk za svojo sestro v provinciji. Takoj pri prvem pogledu zaljubi se vanjo in uže naslednjega dne posreči se mu, govoriti ž njo na ulici; sicer pak se mu zdi, da tudi on sam njo zanima.

pri vladi za razstavo potrebno dovoljenje in denarno podporo ter da vlado nakloni, da bi ona ravno o času te razstave priredila v Krškem premiranje goved in konj. — Toliko poročam za danes o tem imenitnem podjetju dolenskih domoljubov, katero utegne, ako se bode dobro izvršilo, gotovo nekoliko povzdigniti naše zanemarjeno kmetijstvo. Obširneje bodem poročal, kader bode došlo od kmetijskega ministerstva izaprošeno pritrjenje.

—n.

Razne vesti.

(Živa pokopana.) „Republique Française“ poroča, da so pred nekaterimi dnevi v Réauville na Francoskem pokopali ženo, ki je umrla vsled mrtvouda. V onem trenutku, ko je grobar vrgel prvo kepo prstí na rakev, začul se je nenadoma iz nje ropot in stokanje. Namesto da bi bili rakev koj odpri, nesli so jo prej v cerkev in tu so našli, da nesrečna žena ni bila mrtva. Peljali so jo domov, a drugi dan je v istini umrla, niso jo mogli rešiti.

(Smrt vsled nespametne stave.) Nek nenavadno močan kmet je stavil v gostilni med zabavo s svojim prijateljem, da ga njegov konj ne bo potegnil z mesta, če se bo vpiral pri odprtih vratih z nogami in rokami ob rožance. Pri prvi poskušnji se je v resnici vtrgala ob voz privezana vrv, kojo si je dal stavec krog vratu. Poskušal je potem z močnejšo vrvijo, pri koji je še vedno nekoliko časa vztrajal. Ko so ga pa kmalo potem moči zapustile, pade z veliko močjo na tla. Konj, ves divji vsled mnogih vdarecev z bičem jo drvi žnjim naprej. Ko konja vstavijo, je bil stavec tako močno poškodovan in razmesarjen, da je v malo trenutkih izdihnil. Zdravniki so našli, da je umrl vsled tega, ker so se mu vtrgale mišice hrbtne mozga.

(Nenaravna dogodba.) Neka kmetica se poda s svojim novorojencem v mesto, da bi obiskala moža, ki je služil tam kot vojak. Ko blodi po mestu okrog, ker si ne upa v tujem mestu nikogar nagovoriti, se kar najedenkrat vstavi pred njo krasna zaprta kočija z grofovskim grbom. V nji sedi bogato opravljena gospa, koja prosi kmetico, naj ji poda v cunje zavitega otroka za en trenutek v kočijo. Ob jednom jo najme za dojnico in ji da svojo adresu. Kočijo potem koj zapre, češ, da je premraz. Čez malo trenutkov da potem otroka kmetici nazaj. Kočija potem oddrda in kmetica otide vsa vesela, da je dobila tako ugodno službo. Kdo se ne bo čudil njenemu strmenju, ko zapazi malo pozneje, da drži v rokah mrtvo dete. Bogata dama je namreč dete zamenjala in dala kmetici napačno adresu. Istega večera je bila pa tudi v eni najlepših palač tega mesta krst grofovskega deda.

Domače stvari.

(Najvišje potrjenje.) Nj. Veličanstvo je z Najvišjim odlokom z 2. marcija 1884 potrditi blagovolilo sklep kranjskega deželnega zbora z 9. oktob. 1883, naj se deželni donesek k potreb-

— Le to te prosim, pristavi goreče; ne misli, ne misli nič slabega o nji. Vsaj do sedaj se ni med nama nič takega . . .

— nič grdega zgodilo, pridenem jaz; o tem ne dvoumim; tudi o tem ne dvoumim, bratec, da ti svar jako hudó dé! Pa potrpi, vse se bo ugledalo.

— Upam! zamrma Tarhov skozi zobe in se smeje. V resnici, prijatelj, to dekle . . . povem ti — to je tip, po polnem nov tip, veš. Ti je nisi mogel po polnem opazovati. Dinja je, uh, tako divja! In njena nprav! Pa še kaka nprav! Sicer pa se mi celó ta divjost dopada na njej. To je znamenje samostojnosti! Sploh sem se, bratec, kar do ušes vanjo zagledal.

Tarhov govoril je še na dolgo in široko o predmetu svoje ljubezni; naposled mi prebere celó začetek pesni z naslovom: „Moja Muza.“ Ali njegovi srčni izlivi niso bili posebno po mojem okusu. Skrivaj sem ga pač zavidal. Kmalu potem otidem od njega.

(Dalje prihodnjic.)

ščinam zemljiščno-odveznega zaklada za leto 1884 deloma pokrije z 20 % doklado na užitnino od vina, vinskega in sadnega mošta in od mesa, toda z dostavkom, da se ta doklada ne sme pobirati za dobo pred objavljenjem Najvišje določbe.

(Nj. Veličanstvo) je z Najvišjim odlokom z 12. febr. t. l. bivšemu učitelju v Šiški, Jakobu Žebretu, pravne nasledke kazenske obsodbe prizanesti blagovolilo. Vsled cesarske milosti se sme tedaj Jak. Žebre zopet nastaviti kot učitelj.

(Visoko c. kr. ministerstvo za poljedelstvo) je dovolilo vasi Zapodje (v črnomeljskem okrajnem glavarstvu) za napravo napajališča državno podporo 200 gold.

(Razpisi služeb.) Visoko ministerstvo skupnih zadev je razpisalo mesto začasnega finančnega konceptnega praktikanta pri deželni vladi v Sarajevem z adjutom letnih 800 gold. Posilci morajo dokazati za finančno konceptno službovanje potrebne lastnosti in da so nemškega in jednega slovanskih jezikov zmožni v besedi in pisavi. Prošnje naj se izročé do 20. marcija pri predsedništvu c. kr. finančne direkcije v Ljubljani. — Pri stavbenem uradu v Nižji Avstriji so razpisane službe nadinženjerjev z dohodki VIII., oziroma inženjerjev z dohodki IX. reda. Posilci naj izročé prošnje, podpre s potrebnimi dokazi, do 25. aprila pri c. kr. namestništvu na Dunaji.

(Rodoljuben čin.) Znano je, koliko preglavice delajo deželi in občinam ogromne svote, ki so potrebne za zidanje novih dostojnih šolskih poslopij. C. kr. dež. šolski svet obrnil se je tedaj dokranjske hranilnice s prošnjo, naj ona blagovoli s kakim doneskom podpirati revne šolske občine. Oziraje se na to prošnjo, sklenil je zadnji občni zbor kranjske hranilnice, da voli za l. 1884 v ta namen 6000 gld., za l. 1885 in 1886 pa ravno toliko, kolikor bo znašala subvencija deželnega zbora, do maksimalne svote 6000 gld. na leto. Doneski se bodo izplačevali dež. šolskemu svetu, kakor hitro se pričó dotične zgradbe. S tem blagodušnim sklepom pridobila si je kranjska hranilnica posebno zaslug za prospeh našega šolstva!

(Novačenje.) Zadnjo soboto vršilo se je za ljubljansko glavno mesto novačenje za rekrute tretjega in četrtega razreda. Potrjeni so bili štirje rekruti.

(Črevljarski pomočniki) bili so včeraj v nedeljo poklicani po obrtniskem uradu v magistratno dvorano, da si v zmislu nove obrtne postave ustanove zbor pomočnikov in pozneje v sporazumljenju z črevljarskim mojstriv obrtno zadrugo, bolnišno blagajnico in sodišče. Zbralo se je 64 pomočnikov. Na predlog črevljarskega pomočnika Franceta Vovka, v službi pri gosp. Goltšchu, sklenili so črevljarski pomočniki jednoglasno, da si ne ustanove zbora pomočnikov, ne bolnišne blagajnice, ker nimajo z mojstri nikakih skupnih interesov. Vladni zastopnik gosp. mestni komisar J. Tomec razlagal je pomočnikom koristi nove postave, a vse je bilo zastoj, pomočniki ostali so pri svojem sklepu, in vladni zastopnik je zbor zaključil.

(Mesečni živinski semenj) zadnjo soboto je bil prav dobro obiskan. Prignalo se je konj, volov, krav in telet 1619 komadov, med tem številom mnogo konj. Kupci iz Trsta, Gorice, Pulja, kakor tudi iz laških krajev, Trošci in Tirolci kupili so nad 200 komadov goveje živine in dobro plačali. Cene so bile jako visoke, posebno za vole. Tako se je prodalo par lepih volov z g. Pelikanove grajščine blizu Doba za 497 gold., mnogo parov volov pa nad 400 gold., dasiravno ni bilo mnogo lepo rejernih na trgu. Tudi kmetovalci so med seboj jako živahno kupčevali za vole, katere potrebujejo sedaj spomladi za delo. Za krave je bila kupčija posebno med kmetovalci in pri tujih kupcih iz Koroške in Tirolske živahna in cene visoke. Konj bilo je nad 500; laški kupci so kupili nad 50 konj in dobro plačali. V obče se sme reči, da živinski sejmi v Ljubljani postajajo vedno živahnejši.

(Preskušnja „Glasbene matice“) za pretekli tečaj vršila se je v čitalnični dvorani v nedeljo ob 2. uri popoldne zeló slovesno in dostojno; vsaj je to do sedaj pri nas redko slovesnost počastila obilica dostojanstvenikov; gospod deželni predsednik baron Winkler, župan gospod P. Grasselli, dež. odborniki dr. Dolenc, dr. Mosché, Robič, Svetec itd., razven teh pa mnogo po vsem

odličnega občinstva, posebno nežni spol je bil obilno zastopan. Preskušnjo, katero so vodili matični podpredsednik in glasbene šole nadzornik g. Alfred Ledenic, učitelji društveni gg. pl. Ohm Januschowsky, Widemann in Stiaral, — vršivša se z 40 učenci in učenkami, je radostno iznenadenno občinstvo po vsem zadovoljila, kajti produkcije kakor na glasoviru, takó na goslih in skupnem pevanji izvrševale so se točno, za kar gre obila hvala zgoraj omenjenim gospodom, kateri so se neumorno in vztrajno trudili za prospeh naše mlade godbene gojence društva „Glasbene matice“; to trditve svedoči pa tudi priznanje slovenskega občinstva, katero kaj rado svoje otroke v društveno šolo pošilja.

Priča izglednemu vspehu bilo je lepo število obdarjenih učencev, med katere je h koncu slovesnosti gosp. Ledenic vkusno izdelane priznajske diplome razdelil. Po končani preskušnji polagal je namreč glasbene šole nadzornik gosp. Ledenic v kratkem in jedrnatem govoru zbranim učencem gorko na srce, kakor dosedaj marljivo truditi se i v prihodnje in napredovati, ob enem izrekajoč društvenim učiteljem najtoplejšo zahvalo. Konečno obrnivši se do navzočega deželnega predsednika gospoda barona Winklerja, zahvalil se mu je govornik, ker je s svojo navzočnostjo počastil slavnost in povekšal njeno vrednost. Na prigovor g. govornika zaorili so navdušeni šolarčki trikratni „živijo“ na Njega Veličanstvo presvetlega cesarja. Zapela se je potem cesarska pesem, s katero je bila končana ta kakor starišem takó i učenci se mladini pomenljiva slovesnost.

— (Gosp. Rihard Dolenc), vodja deželne vinarske in sadjerejske šole na Slapu, poslal je „žalujočo rožo“ (Rosa pendula), da se vsadi na grob nepozabljivega in penadomestnega pokojnega pisatelja Josipa Jurčiča.

— (Odbor „Narodnega Doma“) je imel 9. t. m. sejo, v kateri je poleg drugih stvari ukrenil, da se tega društva občni zbor skliče na 7. dan meseca aprila. V tej seji se je določil tudi dnevni red občnemu zboru.

— (Mrtev na tla zgrudil) se je, kakor se nam iz Novega Mesta poroča, zadni smajni dan, nad 70 let stari mož, ko je prišel v pisarno c. kr. notarja dr. Poznika. Razvijati začel je listine, katere je seboj prinesel, in hoče govoriti, kar se zgrudi, od mrtvouda zadet, mrtev na tla.

— (Požigalec.) Danes je bil zatožen pred porotniki 22letni, jako zanemarjeni fant Fran Pečnik zaradi hudodelstva požiga. Kaznovan je bil uže zaradi hudodelstva tatvine in težke telesne poškodbe, kakor tudi zaradi pregreška poškodbe tujega imetja. Dne 9. novembra 1883, ko se zljubi zatoženemu zopet nekaj časa delati, zaslužil je bil 6 gold. A takoj, ko je vzprijel zaslužek, šel je igrat, popil je med igro sedem frakeljnov žganja in ves zaslužek zaigral. Prišel je potem zvečer domov v koč svojega očeta v Gorenjih Bitinjah blizu Šmartnega pri Kranji in zahteval od očeta in matere, naj mu dasta denarjev, da bi šel zopet igrat in nazaj dobil izgubljeni zaslužek; a ker oče in mati nista imela novcev, da bi mu jih dala, pretil je, kakor uže poprej večkrat, da bo zažgal hišo. Odšel je k sosedu in zahteval žveplenic; ker istih sam najti ni mogel na navadnem prostoru, dala mu je torej pet žveplenic sosedova žena. Kmalu potem je bil skedenj očeta zatoženega v plamenu; pogorel je in sodnijski ogled je pokazal, da je bilo 97 goldinarjev škode. Da ne bi bili sosedi hitro pomagali, pogorela bi bila i koč. Zatoženi pravi, da je morebiti on kriv, da je ogenj nastal, a da ni z namenom zažgal, napraviti škode. Morebiti pa, da je tudi kdo drugi zažgal. Zandarjem pa, kateri so ga prijeli, je rekel, da je on zažgal, vsaj je njegov oče še slabši, ko on, zatoženec. Oče in sestra zatoženčeva poslužila sta se pravne dobrote in izjavila, da ne pričata zoper njega. — Druge priče pa so izpovedale, da je zatoženec sestri in očetu grozil, da bode zažgal, kar je sestra pričam pravila. Porotniki so zatoženca jednoglasno krivega spoznali hudodelstva požiga in obsojen je bil na štiri leta težke ječe, poostrene vsaki mesec z postom in 9. novembra vsacega leta z tamnico in trdim ležiščem.

Telegrami „Ljubljanskemu Listu.“

Dunaj, 10. marcija. V državnem zboru se nadaljuje budgetna debata. Minister Pražák zavrača besede Carnerijeve ter poudarja, da se mora le čuditi njegovemu govoru in dvema interpelacijama, ki ste napačno tolmačili njegovo izjavo v jezikovni debati. Če je on svaril pred razdelitvijo Česke in se skliceval na tisučletno česko povestnico in na državno pravo, je imel pred očmi le temeljne zakone. Obžaluje, da ministri ne morejo takoj razjasniti vsakega nerazumljenja, ker bi se sicer takoj iz novega zopet vnela debata in bi bilo nemogoče, končati posamezne predmete. Minister zavrača tudi Carnerijev izraz o „denuncijantih“ ter svari pred nevarnostjo, ki bi morala nastati parlamentarizmu, ako se politične stranke spremené v čisto narodne. (Pohvala na desnici.) — Potem govori Plener.

Berolin, 10. marcija. Pri večerajšnjem slovesnem dvornem obedu napil je cesar Vilje m ruskemu caru, spominjaje se njegovega rojstnega dneva.

Kahira, 10. marcija. Osman Digma je odbil poziv Admirala Hewetta, naj se udá do ponedeljka.

Telegrafično borzno poročilo

z dné 10. marcija.

	gld.
Jednotni drž. dolg v bankovcih	79.75
» » » » srebrou	80.85
Zlata renta	101.90
5% avstr. renta	95.35
Delnice narodne banke	844.—
Kreditne delnice	324.—
London 10 lir sterling	121.50
Srebro	—
20 frankovec	9.62
Cekini c. kr.	5.70
100 drž. mark	59.15

Uradni glasnik

z dné 10. marcija.

Eks. javne dražbe: Posestvo Fr. Florijandičevu v Potoku, sodna cena 5790 gld., dné 29. marcija, 30. aprila in 28. maja t. l., vselej od 9. do 12. ure dopol. v Ljubljani. — Posestvo Martina Tanciga iz Gor. lga, sodna cena 1984 gld., dné 29. marcija, 30. aprila in 28. maja t. l., vselej od 9. do 12. ure dopol. v Ljubljani. — Posestvo Luke Bevca iz Osredka, sodna cena 5062 gld., dné 29. marcija, 30. aprila in 28. maja t. l., vselej ob 9. uri dopol. pri c. kr. mestni sodnji v Ljubljani.

Tujci.

Dné 8. marcija.

Pri **Maliči:** Poper, Beweis, Schmidt in Diamant, trgovci z Dunaja. — Schenk L., trgovec iz Trsta. — Berthold, trgovec iz Liberce. — Jaklitsch in Meditz, trgovca iz Steyra. — Neumann J., trgovec iz Siska. — Dr. May, c. kr. vojaški zdravnik iz Gradca.

Pri **Slonu:** Grab, trg. potovalec iz Prage. — Wellner, obrtnijski nadzornik z Dunaja. — Prossen, salonski umetelnik iz Viktringa. — Legat iz Lipice. — Valenčič z gospo iz Il. Bistrice.

Pri **Bavarskem dvoru:** Eichhelter, posestnik iz Bele Peči. — Herbst, usnar iz Brež. — Horjak iz Gairacha.

Tržne cene.

V Ljubljani 8. marcija: Hektoliter banaške pšenice velja 8 gld. 23 kr., domače 7 gld. 96 kr.; ječmen 6 gld. 36 kr.; reži 6 gld. 01 kr.; ajda 5 gld. 53 kr.; proso 5 gld. 53 kr.; tursica 5 gld. 53 kr.; oves 3 gld. 25 kr.; 100 kilogramov krompirja 3 gld. 53 kr.; leča hektol. po 9 gld., bob 9 gld., fižol 10 gld. — Goveja mast kilo po 1 gld. salo po 88 kr., špeh po 60 kr., prekajen po 72 kr., maslo (sirovo) 85 kr., jajce 2 kr.; liter mleka 8 kr., kilo govejega mesa 62 kr., telečjega 60 kr., svinjina 64 kr., drobniško po 40 kr. — Piške po 55 kr., golobi 18 kr.; 100 kilo sena 2 gld. 23 kr., slame 2 gld. 5 kr. Seženj trdih drv 7 gld. 50 kr.; mehkih 4 gld. 50 kr. — Vino, rudeče, 100 litrov (v skladišči), 24 gld., belo 20 gld.

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v nam	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mo-krina v mm
8. marcija	7. zjutraj	730.50	+ 1.4	z. sl.	obl.	0.70
	2. pop.	730.61	+ 4.3	iz. sl.	>	snež
	9. zvečer	731.77	+ 2.2	>	>	>
9. marcija	7. zjutraj	730.98	+ 1.2	brevz.	obl.	0.00
	2. pop.	730.41	+ 5.4	>	>	>
	9. zvečer	730.67	- 0.4	>	l. sv.	>

Srečke

z dné 8. marcija.

Dunaj: 27 79 14 7 3.
Gradec: 13 31 20 57 10.

Pri nas se dobivajo tudi knjige iz zaloge

„Maticе Slovenske“

in sicer:

- Národní Koledar in Letopis** «Maticе Slovenske» za 1867. l. 20 kr.
— za 1868. l. 50 kr.
- Letopis** «Maticе Slovenske» za 1871. l. Uredil dr. E. H. Costa. 50 kr.
— za 1872 in 1873. l. Z eno sliko in eno tablico geometričnih podob. Uredil dr. E. H. Costa. 50 kr.
— «Maticе Slovenske» za 1874. l. 50 kr.
— za 1875. l. Uredila J. Tušek in M. Pleteršnik. 50 kr.
— za 1876. l. Uredil M. Pleteršnik. 50 kr.
— za 1877. l. Uredil dr. Janez Bleiweis. 50 kr.
— za 1878. leto. I. in II. del. Uredil dr. Janez Bleiweis. 25 kr.
— za 1878. l. III. in IV. del. Uredil dr. Janez Bleiweis. 25 kr.
— za 1879. l. Uredil dr. Janez Bleiweis. 50 kr.
— za 1880. l. — — — — 50 kr.
— za 1881. l. — — — — 1 gld.
- Zgodovina slovenskega naroda.** Spisal J. Trdina. 60 kr.
- Vojvodstvo Kranjsko.** Po spisu Jož. Erben. 20 kr.
- Vojvodstvo Koroško.** Po spisu Jož. Erben. 20 kr.
- Slovenski Stajer.** Spisali rodoljubi. I. snopič. 25 kr.
— Spisal dr. Ivan Gršak. III. snopič. 30 kr.
- Slovanstvo.** I. del. Spisali Jan Majciger, Maks Pleteršnik in Bož. Raič. 50 kr.
- Germanstvo in njega upliv na Slovanstvo v srednjem veku.** Spisal J. V. 10 kr.
- Telegrafija.** Spisal dr. Sim. Šubic. (Iz Letopisa 1875. l. Posebej vezana) 30 kr.
- Slovnica češkega jezika z berilom.** Spisal Fr. Marn. 60 kr.
- Hrvatska slovnica za Slovence.** Spisal Fr. Marn.
- Slovnica ruska za Slovence.** Spisal Fr. Majar. 1 gld.
- Razna dela pesniška in igrokazna Jovana Vesela-Koseskega.** Z njegovo podobo. 2 gld.
- Dodatek** (k tem delom) 20 kr.
- Vodnikove pesni.** Uredil Fr. Levstik. 50 kr.
- Dr. Lovro Toman.** S podobo. 40 kr.
- Dr. Etb. H. Costa.** S podobo. 40 kr.
- Kopitarjeva spomenica.** Uredil J. Marn. 40 kr.
- Oljkanci Slovenec.** Spisal Iv. Vesel. 40 kr.
- Vpliv vpijanóljivih pijač.** Spisal dr. M. Samec. 10 kr.
- Potovanje okolo svetá v 80. dneh.** Iz francoskega prevél D. Hostnik. 40 kr.
- Strup.** Vesela igra v enem dejanji. Prosto poslovenila Lujza Pesjakova. 10 kr.
- Slovenska slovnica,** po Miklošičevi primerjalni spisal Jan Šuman. 1 gld. 50 kr.
- Znanstvena terminologija s posebnim ozirom na srednja učilišča.** Spisal A. Cigale. 1 gld.
- Prirodnozanski zemljepis.** Spisal J. Jesenko. 1 gld.
- Zemljevidi:** Evropa, Azija, Amerika, Afrika, Avstralija, Rusija, Turčija in druge vzhodne dežele, Britanija in Škandinavija, Svica, Španija in Portugalsko, Nizozemsko in Belgija, Italija, Nemško cesarstvo, po 10 kr.
- Zgodovina avstro-ogerske monarhije.** Spisal Janko Kersnik (drugi popravljeni natis). 20 kr.
- Geometrija za učiteljišča.** Sestavil L. Lavtar. 1 gld. 20 kr.
- Somatologija.** Spisal dr. Jan Woldrich, poslovenil Fr. Erjavec. 75 kr.
- Prirodopis živalstva s podobami.** Po Pokorniju poslovenil Fr. Erjavec. 75 kr.
- Prirodopis rastlinstva s podobami.** Po Pokorniju poslovenil Iv. Tušek. 85 kr., vezana 1 gld.
- Rudnoslovje,** po Fellöckerji, spisal Fr. Erjavec. 40 kr.
- Štirje letni časi.** Po Rossmässlerji predelal Ivan Tušek. 40 kr.
- Schoedler, **Knjiga prirode.** Štirje snopiči. 1 gld. 70 kr.
- Posamični snopiči:
I. **Fizika.** Poslovenil Iv. Tušek. 40 kr.
II. **Astronomija in kemija.** 40 kr.
III. **Mineralogija in geognozija.** Poslovenil J. Zajec. 40 kr.
IV. **Botanika in zoologija.** Poslovenila I. Tušek in Fr. Erjavec. 50 kr.
- Oko in vid.** Spisal J. Žnidaršič. 25 kr.
- Nauk o telovadbi.** Drugi del (s 164 podobami). 40 kr.

Ig. v. Kleinmayr & Fed. Bamberg

knjigotržnica v Ljubljani.